

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **I. U.** nar. X., r.č. X., bytom S. č. X., zastúpenej A. U., nar. X.. F. X. bytom S. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o zvýšení invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. apríla 2011, č. k. 24Sd/84/2011-33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. apríla 2011, č. k. 24Sd/84/2011-33, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. apríla 2011, č. k. 24Sd/84/2011-33, potvrdil rozhodnutie z 13. júla 2010 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla navrhovateľke žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že aj po opätovnom preskúmaní jej zdravotného stavu príslušným posudkovým lekárom sociálneho poistenia je v porovnaní so zdravou fyzickou osobou jej miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť naďalej 60 %.

V odôvodnení uviedol, že posudkoví lekári sociálneho poistenia dôsledne postupovali podľa zákonných kritérií pre posudzovanie miery invalidity a správne stanovili navrhovateľke pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na dolnej hranici rozpätia s poukazom na jej vzdelanie - ukončenú Dievčenskú odbornú školu v odbore Obchod a podnikanie a možnosť vykonávať administratívne práce za uľahčených podmienok. Poukázal na skutočnosť, že samotný postup ochorenia v budúcnosti nemôže byť dôvodom pre zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľky už v súčasnosti. Skutočnosť, že navrhovateľka bola v zmysle zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov uznaná za občana s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy vo výške 70 %, je pre účely posudzovania invalidity právne irelevantná, lebo je určená s prihliadnutím na iné podmienky a kritériá.

Proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie navrhovateľka. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. V odvolaní navrhovateľka uviedla, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov podľa jej názoru dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. So závermi posudkových lekárov o určení miery jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 60 % nesúhlasila s poukazom na pretrvávajúce zdravotné problémy i na to, že nie je schopná reálne sa uplatniť na trhu práce. Poukázala na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý má tendenciu zhoršovať sa, čiže ho nemožno chápať ako stabilizovaný, ale dochádza k jeho postupnému zhoršovaniu. Už pri chôdzi aj na krátke vzdialenosti sa veľmi rýchlo unaví, následkom čoho nevládze ísť ďalej. Nemôže používať prostriedky hromadnej dopravy rovnakým spôsobom ako zdravý občan, nakoľko je v kontakte so spoločenským prostredím odkázaná na sprievod inej osoby alebo prepravu osobným motorovým vozidlom.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 3 prvej vety zákona o sociálnom poistení pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobou nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods. 3 prvej vety zákona o sociálnom poistení pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľka je invalidná od 4. októbra 2006 pre rozhodujúce zdravotné postihnutie, ktorým je generalizovaná myopatia s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 % a od 19. februára 2008 v rozsahu 60 %

Preskúmaným rozhodnutím z 13. júla 2010 číslo X. odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky z 30. septembra 2010 o zvýšenie invalidného dôchodku v dôsledku zmeny miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo 60 % na 70 % a realizovala tak rozsudok z 12. mája 2010, č. k. 24Sd/36/2010-35, na podklade záverov posudku z 11. januára 2011, ktorý vypracoval MUDr. E. K., posudkový lekár sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Čadci.

Závery tohto posudkového lekára boli preskúmané aj v posudku MUDr. M. Z. posudkového lekára sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Žiline zo 4. marca 2011.

Zo záverov posudkov uvedených posudkových lekárov vyplýva zhodný názor, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky generalizovaná myopatia, zaradená

v kapitole XV, oddiel E, položka 3 písm. b) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60 %. K tomuto zhodnému záveru dospeli po vlastnom vyšetrení navrhovateľky, po vyhodnotení správy o jej kontrolnom neurologickom vyšetrení z 15. októbra 2007, správ z neurologických vyšetrení z júla 2008 a zo 17. septembra 2009 a posudok, vypracovaný pre potreby súdneho konania zohľadnil aj neurologické vyšetrenie navrhovateľky z 13. júla 2010. Z ich obsahu vyplynulo, že navrhovateľka má pozitívnu rodinnú anamnézu a je v sledovaní neurológa od skorého detstva. EMG vyšetrenie potvrdilo degeneratívne svalové ochorenie navrhovateľky, pričom bola hodnotená myogénna lézia stredného stupňa. Aktuálny neurologický nález navrhovateľky je podľa záverov posudkových lekárov v porovnaní s neurologickými nálezmi z roku 2008, 2007 bez výraznejšej zmeny, navrhovateľka má redukovanú svalovú silu horných končatín. Postoj navrhovateľky je bez ataxie v minulosti aj pri aktuálnom vyšetrení navrhovateľka chodila bez opory. Po zhodnotení a porovnaní neurologických nálezov posudkoví lekári v posudkoch konštatovali, že od posledného vyšetrenia nedošlo u navrhovateľky k zmene zdravotného stavu, k výraznejšej zmene hybnosti, či k výraznejšej zmene v rozsahu úbytku svalovej sily, aj keď je predpoklad postupného zhoršovania hybnosti pri uvedenom ochorení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že posudky posudkových lekárov sú dostatočne vyčerpávajúce, posudkoví lekári riadne zdôvodnili zdravotné ťažkosti navrhovateľky, ich posudky nevzbudzujú pochybnosti o komplexnom zhodnotení zdravotného stavu, sú bez logických rozporov a vyčerpávajúce a dostatočne uvádzajú dôvody, ktoré boli podkladom pre ich záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Námietky, ktoré navrhovateľka uviedla v odvolaní nespochybnili správnosť záverov posudkov posudkových lekárov, preto ich odvolací súd nemohol zohľadniť. Uvádzané zdravotné problémy navrhovateľky boli posudkovým lekárom známe a vyplývajú z odborných lekárskeho vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch. Na problémy súvisiace s hľadaním vhodného zamestnania však posudkoví lekári, ani súdy prihliadnuť nemohli, lebo takéto kritérium zákon neobsahuje.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľky v dôsledku jeho zhoršenia, môže navrhovateľka opätovne kedykoľvek požiadať o zvýšenie invalidného dôchodku prehodnotením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla také nové skutočnosti (a nevyplývajú ani z doloženého ambulantného vyšetrenia z 1. júna 2011 a ani z neurologickej kontroly z 23. mája 2011), ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili. Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová